

Arbejderne bestiller for lidt. Mellem Linierne læser man, at det er Driveriet, som er Skyld i en hel Del af Ulykkerne herhjemme. Man er ikke bange for at bruge de stærkeste Ord mod Arbejderne.

Viser de Herrer Ministre selv Vejen? Viser Ministrene selv, at de spænder Livremmen ind: nu skal vi have Lønningerne ned og have Indtægterne ned? Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard gav lige for nylig Oplysninger om den Liste, som nu er kommet frem fra Ministrene. De Herrer Ministre af det tidligere Venstreministerium, den højtærede Statsminister og andre, har sikret sig rundeligt ved deres Afgang som Ministre. Man behøver ikke at nære Ængstelse for deres Udkomme. Men desuagtet møder man her med en hel Liste, som siger: vi, der haardhændet holder paa, at den Lov, der er vedtaget om Nedsikring af Aldersrentenydernes Rente, skal følges, vil selv beholde dette.

Den højtærede Handelsminister bebrejder Byraadene, at de ved at give Tilskud til Hjælpekasserne søger at raade Bod paa Nedsikringen af Understøttelserne til de arbejdsløse. Men her siger man: rør ikke os selv; ganske vist sagde Rigsdagen i Fjor, at Ministrene kun undtagelsesvis maa have Bierhverv, men disse Undtagelser omfatter alle Bierhvervene paa to nær, som den højtærede Trafikminister afgiver, og som ingen Indtægt har givet; ellers ønsker vi at beholde alt.

Lad os se paa de forskellige Ministre, f. Eks. den højtærede Indenrigsminister. Det er jo ham, der bruger Kniven med størst Styrke, og — jeg havde nær sagt — selvfølgelig fører han ogsaa an, naar Talen er om Ben, som skal bevares. Paa hans Liste ses det, at det er ikke mindre end otte Hverv, han ønsker at beholde, han ønsker at beholde alle otte. Jeg kender ikke Indtægterne af dem. Jeg kender lidt til nogle af dem. Men jeg tager ikke fejl, naar jeg siger, at otte Arbejdere, som man i Dag klager over har for høje Lønninger, og som derfor skal skæres ned, vilde føle det som en Lykke, om de maatte dele Indtægten af disse otte Hverv, som Indenrigsministeren vil fastholde. Jeg siger til Venstremændene: kom ud og fortæl dette, fortæl, hvorledes Ministrene viser Vejen.

Lad os tage de øvrige Ministre. Den højtærede Udenrigsminister er i Bestyrelsen for Jægerspris Stiftelse. Nu tror jeg, at den højtærede Udenrigsminister er et udmærket Bestyrelsesmedlem indenfor denne Institution. Men da vi i Foraaret behandlede Sagen om Ministrenes Bierhverv, kom

der en Venstremænd, en Mand, som jeg gaar ud fra er inde i Sagerne, og sagde: Det er Synd at tage det Hverv fra Udenrigsministeren, thi det er lønnet med 7—8000 Kr. om Aaret. (*Udenrigsministeren* [Moltesen]: 5000). Nu vel, saa siger vi 5000. Der blev sagt 7—8000. Jeg sagde selv, at jeg kendte ikke noget til det. Men det er altsaa 5000 Kr. for at være Bestyrelsesmedlem.

Det er blevet mig meddelt — jeg ved ikke, om det passer —, at man i de senere Aaringer har maattet nedsætte Antallet af Piger paa Jægerspris, fordi der manglede Midler; men et Bestyrelsesmedlem faar 5 000 Kr. om Aaret. De vil have Arbejderne skaarret ned, som ikke har mere end Halvparten deraf. 5 000 Kr. for at være Bestyrelsesmedlem! Ja, undskyld, vi begynder at tale om dette, men de Herrer Ministre har ikke skaarret Arbejderne, hverken i Henseende til deres Lønninger eller i Henseende til, hvor meget de bestiller. Hvad bestiller et Bestyrelsesmedlem for Jægerspris Stiftelse for 5 000 Kr.? Ja, jeg ved godt, at det er ikke de Herrer, der skal lede Virksomheden. Jeg ved godt, at det kan siges, at dette er stærkt personligt. (*Udenrigsministeren* [Moltesen]: Ja!). Ja, akkurat. Men de Herrer kaster Mistæneliggørelse i Flæng over Arbejderne, Mistæneliggørelse for, at de driver og tjener for meget, og at det er Aarsagen til de daarlige Tider. Saa faar de Herrer finde sig i at faa raat for usødet. De maa ikke tro, at De skal kunne staa her og slynge ud til Arbejderne: I bestiller for lidt, og I tjener for meget. Ja, den højtærede Udenrigsminister ryster paa Hovedet. Men de Herrer maa tage mod Gengæld, naar de udslynger den Slags Beskyldninger fra denne Plads. Jeg siger derfor, naar Venstremænd skal ud i Landet og tale, saa lad dem undersøge, hvorledes de Herrer, der sidder paa disse Pladser, lægger for med det gode Eksempel.

Da Grevinde Danner i sin Tid paa en fyrstelig Maade stillede Midler til Raadighed, for at de allerfattigste Pigebørn kunde blive hjulpet, var det sikkert ikke hendes Tanke, at der skulde sidde nogle Bestyrelsesmedlemmer i Jægerspris paa den Maade og hæve Gager paa (*Udenrigsministeren* [Moltesen]: Hvoraf ved De, hvad der er at bestille dér?) Nej, det ved jeg ikke, men jeg ved i hvert Fald, at hvis en Arbejder ikke bestilte mere end Bestyrelsesmedlemmerne paa Jægerspris, vilde han blive kaldt en Drivert og det med mere Grund, end naar den højtærede Statsminister nu kalder Arbejderne det. Jeg vil have Lov til at slaa